

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Каварна, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАВАРНА в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Живко П. Георгиев

при участието на секретаря Йорданка Анг. Ялнъзова
като разгледа докладваното от Живко П. Георгиев Административно
наказателно дело № 20213240200173 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. П. Х. с ЕГН ***** с адрес гр.Нова Загора,обл.Сливен улица Б депозирана против Наказателно постановление № 6099а-129/30.08.2021г. издадено от началник ГПУ-Каварна към РДГП-Бургас,с което на жалбоподателя на основание чл.53 от ЗАНН и чл.81 ал.2 т.2 ЗБЛД е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 30/тридесет/ лева,за нарушение по чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

С жалбата са ангажирани твърдения,че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно и издадено в нарушение на закона.В жалбата се изразява становище,че нито една от трите форми на изпълнителното деяние-повреждане,унищожаване или изгубване,не е посочена за осъществена от жалбоподателя в издаденото срещу него НП № 6099а-129/30.08.2021г.,което според въззивника дава основание да се приеме,че наложената му санкция не попада в обхвата на приложното поле в правната санкционна норма. Според обективиранияте в жалбата твърдения,представената от жалбоподателя лична карта № ** е била с незабележима пукнатина,вероятно осъществена при търсенето и изкарването към момента на проверката,а съгласно чл.8 ал.2 от ЗБЛД това обстоятелство е подлежало на деклариране в тридневен срок от 11.08.2021г.При тези факти жалбоподателят счита,че е налице непреодолимо противоречие при установеното и вмененото му нарушение.Намира,че този порок е съществен и неотстраним с оглед обстоятелството,че вмененото му нарушение е некоректно и неправилно формулирано.В жалбата се релевират и доводи,касаещи приложението на чл.28 от ЗАНН,като извършеното нарушение от жалбоподателя да се разграничи като „маловажен случай“,непопадащо в обхвата на чл.6 от ЗАНН.Моли съдът да постанови

решение,с което да отмени изцяло Наказателно постановление № 6099а-129/30.08.2021г.,като неправилно и незаконосъобразно,издадено в нарушение на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа депозираната жалба.,по изложените в същата фактически и правни доводи.

Районна прокуратура гр.Добрич Териториално отделение гр.Каварна редовно призована,не изпраща представител.

Въззиваемата страна изпраща свой представител в съдебно заседание,който ангажира становище по основателността на жалбата,с молба същата да бъде оставена без последствие и да бъде потвърдено наложеното наказание.

Жалбата изхожда от процесуално легитимирано лице,доколкото по отношение на същото е ангажирана административнонаказателна отговорност.Депозирана е в преклузивния срок за обжалване,касае подлежащо на обжалване наказателно постановление,поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество досежно нейната основателност.

Съдът,след като обсъди ангажираните от страните фактически и правни доводи,прецени събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление,съгласно изискванията на чл.314 от НПК,вр.с чл.84 от ЗАНН,намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на АУАН № 6099а-129/11.08.2021г./бланков № 291868 от същата дата/ против жалбоподателя,за това,че на 11.08.2021г. около 21:30 часа в гр.Каварна,обл.Добрич,на улица „България“,разклона с кв.“Хаджи Димитър“,при извършване на полицейска проверка се установява,че П. П. Х. с ЕГН ***** с адрес гр.Нова Загора,обл.Сливен улица Б не е опазил от повреждане документ за самоличност лична карта № ** издадена от МВР Сливен на 21.03.2013г. валидна до 21.03.2023г.,което е субсимирано като нарушение на чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

АУАН е подписан от нарушителя,като в него същият собственоръчно е вписал,че има възражения.

Възражения срещу съставения АУАН не са били депозираны в срока и по реда на чл.44 ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление,с фактическо описание и правна квалификация на деянието,идентични с тези съдържащи се в АУАН,като на жалбоподателя на основание чл.53 от ЗАНН и чл.81 ал.2 т.2 ЗБЛД е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 30/тридесет/ лева,за нарушение по чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

Посочената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства.

Не са налице противоречия в доказателствената съвкупност по делото,което

от своя страна да налага,излагането на подробни мотиви кои доказателства съдът приема и кои отхвърля,както изисква разпоредбата на чл.305 ал.3 от НПК,приложима на основание чл.84 от ЗАНН,доколкото както гласните,така и писмените доказателства се намират в корелативно единство и безспорно подкрепят приетите за осъществили се в хода на административнонаказателното производство факти,които факти не се и оспорват от страна на жалбоподателя.

Въз основа на извършената оценка на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства,съдът намира,че следва да бъдат изведени следните правни изводи:

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН.Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити,визирани в чл.42 и чл.57 от ЗАНН.В акта за установяване на административното нарушение,въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление,а така също и в самото наказателно постановление,са отразени датата и мястото на нарушението.Самото нарушение е описано подробно ,както в акта,така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление и в същите са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението,за което е ангажирана отговорността на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице,а така също и конкретната законова разпоредба,под която са субсимириани фактите,установени от наказващият орган и санкционната норма,въз основа на която е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.Не е налице противоречие между приетите за установени факти,нормата под която същите са субсимириани и санкционната разпоредба,въз основа на която е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Изрично,както в АУАН,така и издаденото въз основа на него наказателно постановление е посочен конкретния документ,който жалбоподателят не е опазил от повреждане.Конкретното деяние за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя от обективна страна,касае нарушение осъществено чрез бездействие,при което субектът е следвало да положи всички дължими грижи,за да изпълни установеното в закона негово задължение-да пази от повреждане личния си документ за самоличност.Както в АУАН,така и в НП е посочена датата на нарушението и доколкото не се касае за нарушение,извършено чрез действие,а задължението за опазване на личните документи от гражданите е постоянно,то според настоящия съдебен състав липсата в АУАН и в НП на конкретната дата,на която е повредена личната карта,не съставлява съществено процесуално нарушение имащо за своя последица отмяна на оспореното наказателно постановление.

По изложените мотиви,съдът намира за неоснователни релевираните с жалбата доводи,касаещи допуснати в хода на производството съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП.

Обстоятелството,че нарушителят е бил запознат,още към момента на съставянето на АУАН,за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата

отговорност се доказва и от гласните доказателства приобщени чрез разпита на актосъставителя ИВ. К. Б. и свидетеля по акта в качеството си на очевидец при установяване на нарушението Т. Д. Д..

Съгласно приетата за нарушена разпоредба на чл.7 ал.1 от ЗБЛД:“Гражданите,притежатели на български лични документи,са длъжни да ги пазят от повреждане,унищожаване или загубване“.

От показанията на разпитаните в процесуално качество на свидетели актосъставителя ИВ. К. Б. и свидетеля по акта в качеството си на очевидец при установяване на нарушението Т. Д. Д.,чиито показания по своята същност представляват преки доказателства,тъй като актосъставителя и свидетеля по акта лично и непосредствено са възприели фактите,за които свидетелствуват,безспорно се установяват и доказват изложените в АУАН и НП факти.В тази връзка следва да се цитират показанията на свидетеля Т. Д. Д.:“..При поискване на личната карта тя беше пречупена в областта на лазерната перфорация почти до половината и даже липсваха парченца от лазерната перфорация..“

За да е осъществен състава на нарушението по чл.7 ал.1 от ЗБЛД от обективна страна е достатъчно да е установено повреждане по документа за самоличност,което в случая е налице.

Касае се за нарушение при форма на изпълнителното деяние бездействие,при което адресатът не е изпълнил установеното в нормата на чл.7 ал.1 от ЗБЛД задължение,да опази документа си за самоличност от повреждане.В конкретния случай не се твърди и липсват доказателства,това повреждане да е било причинено неправомерно от друго лице.Изложените в жалбата доводи,че представената от жалбоподателя лична карта № ** е била с незабележима пукнатина,вероятно осъществена при търсенето и изкарването към момента на проверката по своята доказателствена същност представляват твърдения,подлежащи на доказване,а не доказани факти от обективната действителност.

От субективна страна деянието е извършено от страна на жалбоподателя при форма на вината непредпазливост,във формата на небрежност.

Правилно е издирена и приложена съответстващата на установеното нарушение санкционна разпоредба на чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД предл.ІІ-ро от ЗБЛД,като на нарушителя е наложен минималния размер на предвиденото в санкционната разпоредба административно наказание „Глоба“,а именно 30 лева.

Не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН,доколкото извършеното нарушение не разкрива белезите на маловажен случай,съгласно легалната дефиниция,съдържаща се в чл.93 т.9 от НК,приложим на основание чл.11 от ЗАНН.Не се установиха многобройни или едно,но изключително смекчаващо отговорността на жалбоподателя обстоятелство.Изложените в жалбата обстоятелства,във връзка с приложението на чл.28 от ЗАНН,настоящия съдебен състав намира за неоснователни.Самото нарушение е формално и за неговата съставомерност не се изисква да са настъпили

вредни последици,за да се преценява тяхната незначителност.Обстоятелствата касаещи самото нарушение и смекчаващите отговорността обстоятелства са преценени от страна на административнонаказващия орган,като на жалбоподателя е наложено именно минималното предвидено в закона наказание.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.2 т.5 от ЗАНН,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 6099а-129/30.08.2021г. издадено от началник ГПУ-Каварна към РДГП-Бургас,с което на П. П. Х. с ЕГН ***** с адрес гр.Нова Загора,обл.Сливен улица Б на основание чл.53 от ЗАНН и чл.81 ал.2 т.2 ЗБЛД е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 30/тридесет/ лева,за нарушение по чл.7 ал.1 от ЗБЛД.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Добрич по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс в 14/четиринадесет/ дневен срок от получаване на съобщението,че решението с мотивите е изготвено.

Съдия при Районен съд – Каварна: _____